

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ - O NECESITATE STRINGENTĂ

Planeta dă semne ca e “bolnavă”: inundații, tornade, cutremure, incendii devastatoare, caniculă iată numai câteva din calamitățile care ar trebui să ne pună pe gânduri.

Ce e de făcut?

Ca pământeni, trebuie să ne revizuim comportamentul, să studiem cu mare atenție amprenta ecologică pe care o lășăm asupra mediului înconjurător.

Ca dascăli însă, trebuie să ne luăm în serios munca de modelare a atitudinii elevilor față de mediul în care trăiesc, să ne aplecăm cu toată ființa noastră asupra componentei **educatie ecologică**.

Educatia ecologică începe la gradiniță, se continuă în școala primară iar la gimnaziu se intră în colaps. Ecologia se studiază ca ramură a biologiei în clasa a VIII-a, elevii însă nu mai răspund optim la solicitări din cauza întreruperii educației ecologice (clasele V-VII). E drept că în fiecare an de studiu, biologia are un capitol final de protecție a mediului înconjurător; știm cu toții cât de receptivi sunt însă elevii noștri spre sfârșitul anului școlar...

Orele de biologie, una pe săptămână, nu ajung pentru atingerea unui obiectiv atât de amplu cum este dezvoltarea conștiinței ecologice, de aceea e necesară metoda infuziei.

Educatia ecologică trebuie să devină o preocupare serioasă pentru fiecare dascăl, indiferent de disciplina pe care o aprofundează. Și nu doar ca dirigente avem de lucru... Pentru a schimba ceva în conștiința și comportamentul elevilor noștri, trebuie să exploataăm orice ocazie, atât la catedra cât și în alte sectoare ale vieții. Nu uitați, în orice împrejurare suntem exemple pentru copii: la cumpărături, la plimbare, în excursie, la bucătărie, la masă, la coafor, oriunde putem lăsa o amprentă.

Profesorului de biologie îi revine desigur porția cea mai mare de educație ecologică dar el trebuie ajutat, secondat, de colegii de la alte discipline.
Despre metoda infuzării educației ecologice am să vorbesc mai mult, cu câteva sugestii:

- ☞ La matematica se poate exploata conținutul problemelor (suprafețe de păduri, cantități de petrol, volum de lemn, număr de specii, distanțe față de sursa de poluare)
- ☞ La chimie sunt oportunități numeroase: soluții (concentrația poluanților), elemente chimice (metalele grele), combinațiile carbonului (efectul de seră), coloranți (aditivii alimentari), compuși organici (compoziția hranei, a hainelor, a materialelor composite)
- ☞ Fizica poate contribui mult prin teme ca poluarea fonică, fenomenele optice, izolația termică, randamentul energetic, economisirea energiei, energii regenerabile
- ☞ Geografia se realizează foarte frumos prin teme variate: schimbările climatice, zonarea florei și faunei, compoziția rocilor, topirea ghetarilor, stratul de ozon, dispariția speciilor, supraexploatarea resurselor naturale
- ☞ Chiar și la sport se pot face aprecieri asupra calității aerului ambiant, asupra terenului de joc, asupra importanței mișcării pentru fortificarea organismului, alegerea sportului potrivit pentru corectarea unor deficiențe și valorificarea unor calități personale
- ☞ La istorie se pot face referiri la aspecte precum efectul unor războaie asupra mediului, toxicitatea unor arme chimice, dinamica populației, migrația popoarelor, apariția și evoluția raselor umane, efectele industrializării, tipurile de agricultură, tradițiile popoarelor
- ☞ La limbile străine sunt imense oportunități de a introduce practici ecologice din alte culturi, bune practici precum compostul, sortarea deșeurilor, energia eoliană
- ☞ La orele de educație tehnologică se pot confecționa felicitări, bibelouri, obiecte uzuale sau chiar haine pornind de la deșuri sau materiale reciclabile.
- ☞ La desen se pot realiza postere cu tematica ecologică: Să ajutăm pădurea, Reciclarea deșeurilor, Traiește sănătos - mănâncă inteligent, Energia viitorului, Orașul meu, Copilarie fericită, Ziua Pământului, Ziua Apei, Ziua Mondială a Mediului, etc

Sunt convinsă că strădania celor care încearcă să facă educație ecologică nu va fi în zadar, ea va da roade mai devreme sau mai târziu.

Prof. Voinea Georgeta